

raste astramontana na Krasi, koder je sivi kamen, ne pa po kremenasti in škerljevi zemlji.

Tudi to zeliše, ki so nam ga gosp. Medved poslali, ni astramontana, ampak nemški omán (inula germanica). Vredništvo.

Odgóvor zavolj mravljinco.

Nič se nam ne umikajte; pri besedi smo Vas prijeli, pri besedi Vas deržimo, iz rok Vas ne spustimo in cekin je naš. Kakor resnično ste od neškodljivosti in nedolžnosti mravljinco prepričali se, in nič več ne prašate, kakó jih od dreves odgnati, ampak kakó mešičevje odpraviti, je cekin naš.

Kakó mešičevje odpraviti? — odgóvor Vam damo za dva nova rumena cekina: če je tedaj Vaša dobra volja ju pošteno dati — ne nam v roke, ampak k namenu, ki ga bomo po Novicah oznanili, kakor hitro ju bomo zaslužili — berite, kar tukaj sledi, sicer Vam tó oestro prepovemo in pod zgubo dveh cekinov — — gospódam, ki cekine imajo, ne gré take skrivnosti zastonj razodeti. —

Od perve spomladi do jeseni se mešičevje takó plodi le: njega mamke rodé skozi 33 rodóv žive mlade; poslednji ali 33. rod pa znese jajca — ne takó debelih kakor kokošje — mamke se raztečejo po mladičicah, po vejah in še clo doli po deblih, jih na-nje polagajo in z to potjo prilimavajo.

Iz samiga takiga jajčika, ko gré vse po godi, zraste prihodno leto število 3,333,333 mešičevja. Če je Vam všeč od jeseni do prihodnje pomladi vse take jajčica poiskati in zatreti, bote drevesa čisto ob mešičevje pripravili, in dva nova cekina sta naša.

Ako bi pa Vam premokra jesen ali prehuda zima tega ne pripustila, poišite o prijetni spomladi, podávirite, pokolite, pobíte in pomoríte vse babcice, ki se iz jaje zvalé, odpravili bote mešičevje — in cekina bota naša.

Ukazali smo bili neko jesen mesečno vertnico (Monathrose) iz verta v truzico presaditi, na tri po dva palca dolge glavice prikrajšati, de bi nam bila na oknu med šipami v kurjeni stanici in dobro prek sončja bolj zgodaj gnala in cvela. Že o Svečnici smo bili na prvih mladičicah zapazili po dvoje ali troje clo majčkeniga mešičevja, precej smo ga zaterli; skozi tri tedne smo na drugi ali tretji dan ravno takó našli in storili. Takó smo bili na mesečni vertnici mešičevje, kteriga jajčika so se še na njenih kratkih glavicah znašle, popolnoma zaterli, in cvela nam je kar lepó, brez de bi bilo več kasneji, nar manj kaj od mešičevja prikazalo se.

Gospódje! težko de bi ne bili Vi tega brali — skušnjava je bila prevelika! — spoznajte sedaj pomoček za gotóv ali negotóv, zaslužili smo pri Vas dva nova rumena cekina — dali jih bote častitimu vredništvu za tega, kteri bo v naših „Novicah“ Slovence nar bolj dobro podučil: Kakó milo gré z živino in vsako drugo živaljo ravnati. Bog ve! morde bo iz cekinov še clo nedolžnimu mešičevju kaj milosti došlo. — —

V. V.

Pogovor

kmetifhkiga ozheta s svojim naravoflovja suzhenim sinam, v mezsu Maliferpanu.

(Konez.)

O. Pa ogenj bi se mogel viditi in svetiti?

Šin (naredi temó v hihi, spet dergne vofek, ko poprej, de se sazhné svetiti in rezhe:) Ali sdaj vidite ogenj?

O. Sdaj ga pa she vidim. Kaj ima neki pezhadni vofek tak ogenj v febi?

Š. Tak ogenj se samore obuditi tudi na fteklu, na hlepzhiku kuhane smóle, na shidi, na vofku, shveplu in vezh drusih rezheh, ako se s volnato zapizo dergnejo, ali po kaki taki rezhi brusijo, ali pa s kosuhovno, posebno s lesizhjim repam tepajo. Pa tudi na nekterih shivalih se samore tak ogenj obuditi, ako se po dlaki dergnejo, poštavim na pefu, mazhki i. t. d.

O. Od mazhke, ktera ifkre daje, zhe se v temi dergne, pravijo, de ima hudiga v febi.

Š. Kaj vender nevednost in vrasha vfiga ne storí! Na mazhkini koshi se s dergnenjem obudí nebefhki ogenj, kakor na pezhatnim vofku, in nevedni ljudje prezej hudiga pritaknejo. — Posebno ozhitno se kashe ta ogenj na fteklenim kolovratu (Elektrisirmaschine), ako ste ga she kdaj vidili?

O. Vidil fim ga. Ko fim se bil lanjško leto možno prestrafhil, fo mi bili svetovali, iti na kolovrat h dohtarju.

Š. Vidili ste tedaj ftekleno fhipo, ktera se pri vertenju brufi od ufnyate blasine ali shide, in s tem se obudí na nji veliko nebefhkiga ognja. Ta ogenj se nabéra na mesengasti ali kofitarjevi zevi, is ktere dve roki ali dvoje grablje molijo proti fhipi. Ako se s zhlenam priblishate ti zevi, vidite ifkro is nje fkozhiti v zhlen, flifhite mali pok, v zhlen vaf vbóde in po zelim shivotu vaf frefe.

O. Šaj me je ref fhembran ruknilo, ko fim bil na kolovratu.

Š. Vse tó storí nebefhki ogenj, in vezhi, ko je kolovrat, in dalje ko se vertí, vezh se ga nabère in možneji se tudi kashe. Ako se kak zhlovek vftopi na stol s fteklenimi nogami, in se dotakne zevi s roko ali s perftam, ali le ftoji bliso nje, se tudi na njem nabère toliko tega ognja, de, ako se mu kdo priblisha s zhlenam ali s shelesno ali kofitarjevo palizo, ifkre gredó is njegovih nog, rok, trebuha, ozhi, uft, ufhes, zhéla; ako se mu dene shelesni venez na glavo, se fveti ko svetloba pri fvetnikih; zhe se s perftam dotakne pogretiga možniga shganja, se vshgè, in njegovi lafje ftoje pokonzu, kakor de bi hotli prozh sleteti.

O. Joj! joj! to fo grózne rezhi; ko bi bil jeft vidil kdaj takiga zhloveka, gotovo bi bil miflil, de je obfeden.

Š. Takó fodijo tudi drugi ljudje, ki od natórnih sgodb nizh ne vedó.

O. Sakaj se pa pravi temu ognju nebefhki ogenj?

Š. Nebefhki ogenj se mu pravi sató, kér se takiga ognja v podnebjú veliko nabère, is kteriga blifk, grom in trefk pride.

O. Kakó se pa napravi blifk v oblakih?

Š. Po foparzi se veliko nebefhkiga ognja v sraku nabère; ta ogenj je vezhidel ftklenjen s meglenimi mehurzshiki, is kterih oblaki obftojé; po vetru se oblaki brusijo med faboj ali pa od vifozih gor, in takó se ogenj v njih obudí. Pride takiga ognja polni oblak bliso drusiga oblaka, v kterim ni kaj takiga ognja, ali pa je le nasprotni, ali pride bliso semlje, v njem obuden nebefhki ogenj fhine is njega v drugi oblak ali pa proti semlji, vidi se svetloba, kakor se vidi tudi ifkra na kolovratu, zhe se zhlen proti njemu pomolí, in to svetlobo imenujemo blifk. Satorej blifk nizh drusiga ni, kakor prefkok